

OCTROOIRAAD

NEDERLAND.

OCTROOI

No. 4604.

KLASSE 83*b*. GROEP 7.

Aanvraag No. 6246 Ned. ingediend: 30 September 1915 te 2 uur 44 min. n.m.
 Aanvraag openbaargemaakt . . . : 1 Mei 1917.
 Octrooischrift uitgegeven : 15 Januari 1920.
 Dagteekening van het octrooi . . : 20 November 1919.

JAN LAMÉRIS, te Winschoten.

Electromagnetisch wind-, resp. drijfwerk voor klokken.

Het electrisch drijven van klokken geschiedt met behulp van electromagneten, die met tusschenpoozen bekrachtigd worden en een al- of niet gepolariseerd anker
 5 bewegen, waaraan de drijfkracht wordt ontleend.

Het gebruik van een niet-gepolariseerd anker heeft ten opzichte van de toepassing van het gepolariseerde anker het nadeel,
 10 dat daarbij, onder overigens gelijke omstandigheden, de kracht, waarmede het anker door den electromagneet wordt aangetrokken, minder groot is, terwijl hiervan bovendien nog in mindering komt de
 15 kracht, die noodig is, om het anker, tegen het remanent magnetisme in, te doen afvallen.

Bij de toepassing van gepolariseerde ankers, waartoe men sedert lang is over-
 20 gegaan, wordt de electromagneet in hoofvorm uitgevoerd en beurtelings in tegen- gestelden zin bekrachtigd. Voor de polen van dezen magneet beweegt zich het door een vasten permanenten magneet gepolari-
 25 seerde anker, dat dus afwisselend door de eene pool aangetrokken, door de andere afgestooten wordt en omgekeerd.

De uitvinding betreft een verbetering dezer laatstgenoemde drijfwerken, waar-
 30 door bij vereenvoudiging van constructie een verhoogde werking wordt verkregen.

De electromagneet is daartoe weer staafvormig uitgevoerd en voor elk zijner polen is een staafvormige permanente magneet beweegbaar, die in zijn midden-
 35 stand nagenoeg loodrecht op de as van den electromagneet staat; de beide permanente magneten zijn onderling en met de drijforganen verbonden.

De teekening geeft van de uitvinding een nadere toelichting en stelt het mechanisme
 40 voor in toepassing op een z.g. moederklok.

Om de as *a* eener niet voorgestelde veertrommel is een tandrad *c* los draaibaar, dat
 45 langs zijn omtrek 30 tanden draagt. Het tandrad *c* is met het binnenste uiteinde der in de veertrommel geplaatste drijfveer *d* verbonden en dient er toe, deze laatste perio-
 diek te spannen, bijv. met tusschenpoozen van 1 minuut. De aandrijving van het tand-
 50 rad *c* vindt plaats door twee bij *f* draaibaar bevestigde hefboomsarmen *g*, die beurtelings met hun omgebogen en van een rolletje *h* voorziene uiteinden *i* tegen de schuine
 55 zijden der tanden van het rad *c* werken; de juiste draaiing van het tandrad wordt telkens verzekerd, doordat de hefboomsarmen *g* met hun rolletje *h* in een uitsparing aan den voet der tander treden. De
 60 pal *e* voorkomt het terugloopen van de veertrommel, wanneer een der hefboomen *g* de ruimte tusschen de tanden van he-

Exemplaren van dit Octrooischrift zijn tegen betaling van f 1.— per stuk verkrijgbaar bij het Bureau voor den Industrieelen Eigendom.

- rad c verlaat. De hefboomsarmen g zijn door stangen k verbonden aan een bij 1 draaibare staaf m , die aan de einden de permanente magneten o draagt. De beweging van het stuk m om de as 1 wordt begrensd door de electromagneetpolen q , tegen welke de randen der in de magneten o aangebrachte uitsparing p aanloopen en die op overeenkomstige wijze als deze uitsparingen zijn gevormd. De polen van den electromagneet r worden afwisselend positief en negatief bekrachtigd, zoodat steeds twee der polen van de permanente magneten worden aangetrokken, terwijl de beide andere, die eveneens diametraal tegenover elkander zijn geplaatst, worden afgestooten. Deze bewegingen worden door de verbindingsstangen k op de drijfhefboomen van het tandrad overgebracht.

Conclusie.

20

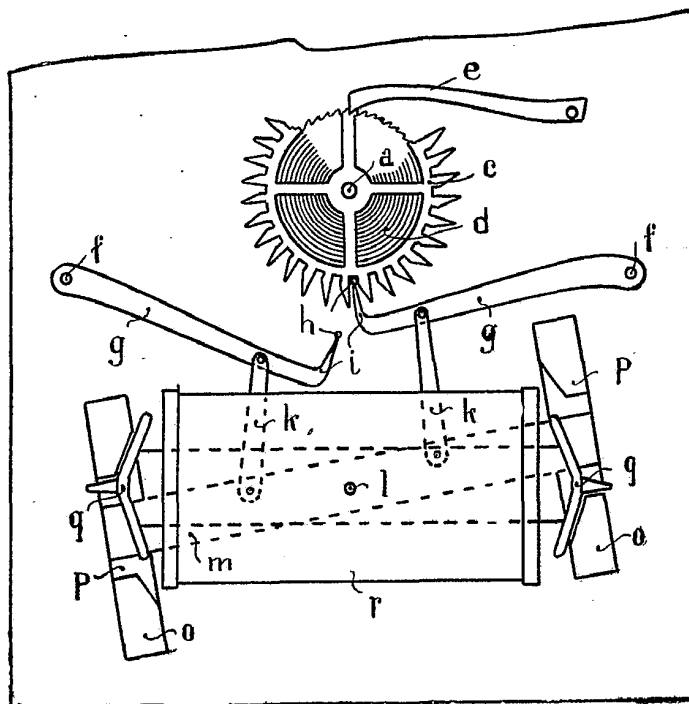
Electromagnetisch wind- resp. drijfwerk voor klokken, waarbij vóór elk der beide polen van een staaformigen electromagneet, loodrecht op de as van dezen laatster, een permanente magneet beweegbaar is, welke permanente magneten onderling en met de schakelhefboomen voor de beweging van een tandrad zoodanig gekoppeld zijn, dat bij het afwisselend bekrachtigen van den electromagneet de schuin tegenover elkander gelegen polen der permanente magneten afwisselend worden aangetrokken en afgestooten en de schakelhefboomen beurtelings het tandrad over een zekeren hoek verzetten.

25

30

35

Hierbij 1 blad teekeningen.

Octrooi No. 4604.